ЩИРО ВІТАЄМО З ДНЕМ ПРАЦІВНИКІВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ І ДОРОЖНЬОГО ГОСПОДАРСТВА!

АВТОДОРОЖНИК

Газета колективу Харківського навчально-науково-виробничого комплексу з автомобільно-дорожньої освіти

№ 10 (1718)
26 жовтня 2023 р., четвер

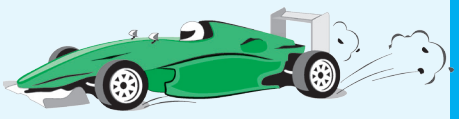

❍ *З ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ!*

ШАНОВНІ ВИКЛАДАЧІ, СПІВРОБІТНИКИ І ЗДОБУВАЧІ ВИЩОЇ ОСВІТИ!

Цьогоріч виповнюється рівно тридцять років як згідно з Указом Президента України від 13 жовтня 1993 року № 452/93 «Про День автомобіліста і дорожника» ми відзначаємо своє професійне свято.

За доброю традицією упродовж усіх цих років День працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства ми святкуємо в останню неділю жовтня – найбарвистішого місяця осені.

Для ХНАДУ це свято є особливо значущим, адже наш університет – один з основних осередків підготовки фахівців для автотранспортної і дорожньо-будівельної галузей країни.

Та цього року наше професійне свято затьмарене важкими наслідками війни, жорстоко розпочатої рф проти України, що триває рік і вісім місяців.

Проте, незважаючи на воєнний стан, запроваджений з початком повномасштабного вторгнення країни-агресора на українську землю, цей рік для колективу нашого університету був доволі успішним.

Попри неймовірні виклики сьогодення, йдучи в ногу з часом, усі ми гідно тримаємо імідж ХНАДУ на належному рівні як за розмаїттям спеціальностей і напрямів наукової діяльності; кількістю переможців всеукраїнських олімпіад і міжнародних конкурсів наших здобувачів вищої освіти та викладачів, кількістю зарахованих на навчання за усіма формами і рівнями освіти, так і за високими міжнародними й національними рейтингами.

Сьогодні наш згуртований колектив чітко усвідомлює, що саме від підготовки сучасних фахівців для найзатребуваніших галузей народного господарства країни залежить наскільки швидко і якісно ми відбудуємо зруйновану ворогом інфраструктуру та відновимо економіку України.

Дякую усім Вам за те, що, маючи особливу професію – викладача і наставника, котрі є не лише дуже почесними, але й вимагають високої фізичної та емоційної самовіддачі, професіоналізму й неймовірного таланту, – робите вагомий внесок у перемогу над ворогом.

Дякую Вам за те, що докладаєте чимало зусиль і досвіду, здійснюючи підготовку висококваліфікованих фахівців для надважливих галузей народного господарства країни.

За ці 30 років, що минули від дня заснування нашого професійного свята, і нашій країні, і автотранспортній та дорожній галузям довелося пережити чимало криз. Але навіть в умовах війни ці галузі продовжують розвиватися завдяки у тому числі і таким самовідданим працівникам, як Ви, шановні наші науковці і викладачі, співробітники відділів та підрозділів.

Шановні колеги!

Незважаючи на величезні економічні труднощі, спричинені війною, цей рік колектив нашого університету прожив дійсно досить гідно. І запорукою цьому є Ваші надзвичайні фаховість і патріотизм, натхненна праця і велике прагнення передавати свій досвід молодому поколінню, примножуючи досягнуте на користь нашої країни і нашої alma mater.

Переконаний, що по-іншому і бути не може, адже усі ми об'єднані однією справою – наближаємо перемогу над рф.

У переддень Дня працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства бажаю дружному колективу нашого університету нових науково-освітніх успіхів та звершень у вирішенні економічних і соціальних завдань країни.

Від щирого серця зичу усім великих особистих досягнень у царині освіти і науки, богатирського здоров'я і професійного довголіття, безмежного щастя і добробуту!

З професійним святом Вас, шановні колеги і друзі!

Віктор БОГОМОЛОВ,
ректор ХНАДУ,
професор

❍ *ДО ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА*

ПИШАЄМОСЯ НАШИМИ ЗДОБУТКАМИ

Щороку в останню неділю жовтня в Україні відзначається День працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства. Це професійне свято засноване, щоб показати важливість роботи працівників автотранспорту та дорожньої галузі – наскільки вони спрощують наше життя і роблять його зручнішим.

Цей день є офіційним святом усіх працівників дорожньо-транспортної галузі: виробників транспортних засобів і тих, хто їх обслуговує, проєктувальників та будівельників автомобільних доріг і шляхопроводів, інженерів автомобільних і дорожніх підприємств, конструкторів і проєктувальників, шиномонтажників і автослюсарів, механіків і будівельників, керівників і співробітників транспортних і дорожніх підприємств, а також військових водіїв, адже саме від їхнього професіоналізму й самовідданості залежить безперебійне функціонування та високий рівень бойової готовності Збройних Сил України.

Наш університет здійснює підготовку кадрового резерву висококваліфікованих фахівців для цих галузей народного господарства України. Ефективна наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність є головною складовою підготовки сучасних фахівців для автомобільного транспорту і дорожнього господарства. Тож цілком закономірно, що День працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства – свято і для згуртованого колективу нашого університету, що активно працює для забезпечення високої якості підготовки затребуваних державою фахівців. Відповідна якість вищої освіти передбачає взаємозв'язок освіти і науки, належну навчальну базу і матеріальні ресурси, дієздатний професорсько-викладацький склад і затребуваних державою здобувачів вищої освіти. Зовнішнє оцінювання діяльності структурних підрозділів (кафедр, факультетів та відділів) і закладу вищої освіти в цілому – це ключ до покращення показників їхньої діяльності. Активна участь працівників нашого університету у науковій, винахідницькій, публікаційній та міжнародній діяльності забезпечують нашому університету достойне місце серед ЗВО України.

Варто зазначити, що щорічне оцінювання діяльності ХНАДУ за міжнародними та вітчизняними рейтингами показує позитивну динаміку у роботі нашого колективу.

Так, за академічним рейтингом університетів «Топ-200 Україна 2023» ХНАДУ посів 50 місце (минулого року 46).

У 2023 році нашому вишу вдалося покращити свої позиції в міжнародному рейтингу Webometrics, де ми посіли 29 місце серед українських вишів (у 2022 – 33).

Закінчення на с. 3

❍ *ДО ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА*

ПИШАЄМОСЯ НАШИМИ ЗДОБУТКАМИ

Закінчення. Початок на с. 2

За консолідованим рейтингом у 2023 році університет також поліпшив свої результати. У цьогорічному рейтингу ХНАДУ піднявся на 86 сходинку (минулого року – 97).

Станом на квітень 2023 року за даними бібліометричної бази даних Scopus університет посідає 75 місце серед 204 ЗВО України за кількістю публікацій – 817, кількістю цитувань – 3 320 та індексом Гірша – 23. Порівняно з минулим роком університет піднявся на п'ять сходинок угору, а індекс Гірша зріс на чотири пункти.

Цьогоріч Британське видання Times Higher Education опублікувало п'ятий випуск рейтингу THE University Impact Rankings, метою якого є аналіз впливу вищої освіти на розвиток суспільства та досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР), сформульованих ООН на період до 2030 року. Рейтинг демонструє досягнення університетів у виконанні кожної з цілей, а також формує загальний рейтинг University Impact Rankings.

ХНАДУ у 2023 році вперше взяв участь у цьому рейтингу і посів за окремими ЦСР місця у такому діапазоні: 4. Якісна освіта (801 – 1000); 5. Гендерна рівність (801 – 1000); 13. Кліматична дія (401 – 600); 17. Партнерство заради сталого розвитку (1001+).

Загальний рейтинг ХНАДУ – місце у групі 1001+ серед усіх університетів світу і 13 місце серед університетів України.

З метою прозорого та уніфікованого ранжування університетів, наукових організацій та установ, що спеціалізуються на наукових дослідженнях, у 2023 році створено Міжнародний некомерційний рейтинг National H-index Ranking. Ключовим показником при цьому виступає індекс Гірша як відома, популярна та стабільна метрика у сфері наукових досліджень. Рейтинг враховує сумарний показник індексу Гірша наукових установ України з урахуванням відомостей наукометричних баз даних і платформ Scopus, Web of Science та Google Scholar.

За цим рейтингом у 2023 році ХНАДУ зайняв 151 місце серед понад 400 університетів, наукових організацій та установ України.

Радує той факт, що у 2022 році ХНАДУ посів друге місце у рейтингу закладів вищої освіти МОН України за кількістю отриманих патентів на об'єкти промислової власності – винаходи та корисні моделі (52 патенти), а за даними звіту УКРНОІВІ за перше півріччя 2023 року «Промислова власність в цифрах» ХНАДУ знаходиться на третьому місці серед ЗВО МОН України за кількістю поданих заявок на об'єкти промислової власності (52 заявки).

Значним здобутком колективу ХНАДУ є також перемога наших науковців у різних міжнародних наукових форумах.

Так, на першому Міжнародному науковому чемпіонаті країн Європи, Азії та Африки, що проходив упродовж лютого 2023 року у м. Дубаї за участю 1027 науковців із 59 країн світу і за підсумками якого нагороди здобули 216 вчених, – гідно виступили і науковці ХНАДУ.

Дуже приємно, що серед переможців цього чемпіонату доц. Н.А. Бочарова, яка здобула срібну нагороду в особистому заліку, а також професори І.А. Дмитрієв, І.Ю. Шевченко та О.І. Дмитрієва, які вибороли бронзову нагороду в командному заліку. Також бронзову нагороду в командному заліку здобули доц. Я.В. Догадайло і здобувачка Яніна Войлокова.

Цьогоріч факультет управління та бізнесу продовжив традицію входження науковців факультету до топ-100 кращих молодих вчених України.

Так, проф. О.І. Дмитрієва здобула перемогу у Всеукраїнському конкурсі «Молодий вчений року» Ради молодих вчених при Міністерстві освіти і науки України та була нагороджена пам'ятною статуеткою і дипломом.

Наприкінці травня 2023 року у м. Києві відбулася урочиста церемонія нагородження топ-професіоналок України – V Національна премія «Найкраща українка в професії», де вперше серед номінанток була нагороджена і представниця ХНАДУ – завідувачка кафедри економіки і підприємництва, проф. О.І. Дмитрієва.

У червні 2023 року проф. І.Ю. Шевченко перемогла у міському конкурсі «Молода людина року» у номінації «Наукова діяльність» і була нагороджена Харківським міським головою І.О. Тереховим пам'ятною статуеткою, Почесною грамотою Харківської міської ради та грошовою премією.

Упродовж серпня 2023 року у м. Дубаї відбувся перший чемпіонат Світу з науки, де взяли участь 1236 учасників із 69 країн світу, за підсумками якого нагороди здобули 360 вчених, у т.ч. і науковці ХНАДУ.

У цьому чемпіонаті професори І.А. Дмитрієв, І.Ю. Шевченко, О.І. Дмитрієва і здобувачка Кіра Стогул вибороли золоту нагороду в командному заліку та звання чемпіонів Світу з науки; доценти Н.А. Бочарова та І.В. Федотова, асист. Я.І. Величко і здобувачі Катерина Гусакова та Ігор Резнік здобули срібну нагороду в командному заліку. Також срібну нагороду в командному заліку вибороли доц. Я.В. Догадайло і здобувачі Яніна Войлокова та Неля Коваленко.

До речі, команди нашого університету – єдині серед представників України, які удостоїлися золотої нагороди, виборовши для ХНАДУ перше місце у командному заліку серед українських університетів – учасників цього чемпіонату Світу з науки.

Ці вагомі досягнення наших науковців і здобуті місця у рейтингах – гідний подарунок до нашого професійного свята.

З нагоди Дня працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства щиро вітаю науково-педагогічний колектив, співробітників і здобувачів вищої освіти зі святом!

Зичу усім щоденної радості, невичерпного оптимізму, успішної професійної діяльності й високих здобутків на користь нашого університету!

Нехай попереду на Вас чекає багато-багато нових перемог, неймовірних успіхів і досягнень!

Зі святом Вас, шановні колеги!

Євгенія КІРСАНОВА,
нач. НДЧ

❍ *ГЕРОЇЗМ*

ВОЇНИ ДОБРА І СВІТЛА

Цьогоріч згідно з реформою церковного календаря День захисників і захисниць України та День українського козацтва вперше відзначалися 1 жовтня.

День захисників і захисниць України – державне свято, започатковане 14 жовтня 2014 року президентським указом як День захисника України. Чотирнадцятого липня 2021 року Верховна Рада перейменувала свято на День захисників і захисниць України. Дотепер це свято відзначалося 14 жовтня, але за новими правилами цьогоріч дату перенесли на перше жовтня.

Нагальна потреба саме у такому загальнодержавному святі особливо гостро постала після окупації росією Криму та початку воєнних дій у Донецькій і Луганській областях. Виняткові мужність і відвага, проявлені українськими бійцями на передовій, а також сотні відданих за Батьківщину життів потребували гідного їх вшанування.

Цьогоріч у першу неділю жовтня за закликом Президента вся Україна на хвилину зупинилася, щоб вшанувати пам'ять полеглих захисників і захисниць нашої Батьківщини. У цей день також було проведено спільну молитву за Україну та полеглих захисників.

Під час хвилини мовчання і спільної молитви українці щиросердно подякували усім захисникам країни, які мужньо й жертовно б'ються за свободу нашої держави та віддали свої життя за Україну, уклінно вшанувавши їхню пам'ять.

Згідно з реформою церковного календаря цьогоріч також вперше не 14, а саме першого жовтня ми відзначали велике церковне свято – День Покрови Пресвятої Богородиці, що є одним із головних свят у православ'ї.

День Покрови Пресвятої Богородиці завжди був основним святом козацтва і вшановувався козаками, які сподівалися на захист Божої Матері під час небезпечних військових походів, відправляючи завчасно молебень до своєї покровительки.

Козацтво є своєрідним феноменом української історії. В умовах відсутності державності, національних і релігійних

утисків, воно стало консолідаційним чинником, що підняв народ на боротьбу за волю, довівши його спроможність творити власну державу.

Сьогодні День українського козацтва безперечно є Днем захисника України, адже вшанування українських воїнів і козаків в умовах збройної агресії рф символічно об'єднує усіх борців за свободу українського народу, за його вільний вибір розбудовувати державу на своїй землі, державу, якою ми пишаємося і яку гідно захищаємо.

Через повномасштабне вторгнення рф в Україну День захисника України зараз, як ніколи, набув особливого значення і надвиняткового патріотизму.

Звитяжні захисники територіальної цілісності й незалежності України на вівтар свого життя поклали і героїчно покладають служіння своїй Батьківщині та українському народу.

Захист своєї Вітчизни завжди був і є святою справою кожного українця, що вимагає неабиякої сміливості, честі й відваги, величезної самопожертви і колосальної самовіддачі.

Сучасна українська армія гідно береже бойові традиції наших предків. Цілком закономірно і логічно, що в українському війську з'явилися назви з іменами легендарних українських полководців та уславлених формацій минулого. Послідовність поколінь знайшла відображення і в таких елементах одностроїв, як головний убір «мазепинка» та нарукавний тризуб. А гасло «Слава Україні! – Героям слава!» стало офіційним вітанням українського війська.

Під час цьогорічних урочистих заходів до Дня захисників і захисниць України безстрашних витязів сучасності щиро привітали Президент України Володимир Зеленський, Голова Верховної Ради Руслан Стефанчук, Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, Міністр оборони Рустем Умєров, Головнокомандувач Збройних Сил України Валерій Залужний, Командувач Об'єднаних сил Збройних сил України Сергій Наєв, Голова Служби безпеки України Василь Малюк та інші керівники міністерств і відомств, подякувавши їм за мужність і героїзм, за щоденний подвиг і кожен звільнений клаптик нашої землі.

Українське суспільство уклінно вшановує стійкість, відвагу й доблесть воїнів добра і світла, якими наразі є усі захисники й захисниці нашої держави!

Наш власкор

❍ *КОНФЕРЕНЦІЇ. ДИСПУТИ*

ЗНАКОВА ПОДІЯ ДЛЯ НАУКОВЦІВ-МАТЕРІАЛОЗНАВЦІВ

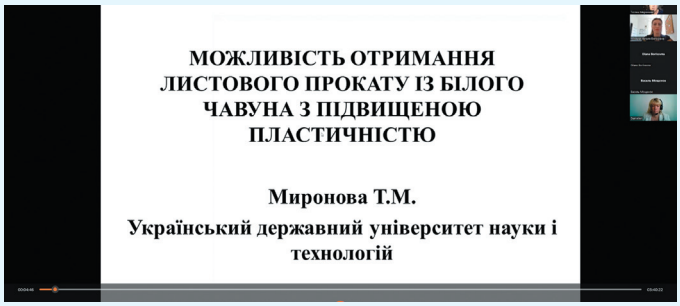

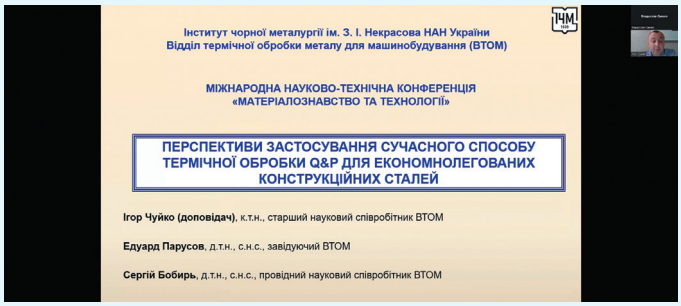

Наприкінці вересня в нашому університеті відбулася міжнародна науково-технічна конференція «Матеріалознавство та технології».

Цьогоріч конференція була не просто щорічною, що традиційно проводиться колективом кафедри технології металів та матеріалознавства багато років поспіль, а знаковою, бо більше значення має вже не стільки дата її традиційності (25 – 28 вересня), скільки той факт, що вона взагалі відбулася і саме в такому форматі. Бо з усім добре відомих об'єктивних причин останні роки конференція проходила за участю менш широкого загалу науковців-матеріалознавців.

Конференція проводилася на онлайн-платформі ZOOM у непрості часи для нашого незламного міста вчених і студентства, але це не завадило взяти в ній участь науковцям, науково-педагогічним працівникам та здобувачам усіх рівнів вищої освіти (студентам, магістрам, аспірантам) з вишів та наукових установ різних регіонів нашої країни.

У нашому цьогорічному науковому заході взяли участь представники Інституту чорної металургії ім. З.І. Некрасова НАН України, НТУ України «Київський політехнічний університет ім. Ігоря Сікорського», ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури», Сумського державного університету, Сумського національного аграрного університету, Українського державного університету науки і технологій, Харківського національного університету радіоелектроніки, Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара, Українського державного університету залізничного транспорту, Національного аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського «ХАІ», НТУ «Харківський політехнічний інститут», Української інженерно-педагогічної академії, Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України, Державного університету «Житомирська політехніка», Донбаської державної машинобудівної академії, Львівського національного університету природокористування, Національного університету цивільного захисту України.

Активну участь у конференції взяли також викладачі та студенти – майбутні матеріалознавці кафедри технології металів та матеріалознавства нашого університету – організатора цієї важливої події.

Цього року до нашої конференції долучилися і вчені-дослідники з далекого зарубіжжя: Лундського університету (Швеція), Бельцького державного університету ім. Алеку Руссо (Республіка Молдова), Казахського автомобільно-дорожнього інституту ім. Л.Б. Гончарова.

Відкрив наш захід декан механічного факультету доц. Олександр Єфименко, який тепло привітав і подякував усім науковцям за участь у ньому та побажав їм плідної роботи, зауваживши, що така зустріч з широкою за географією аудиторією фахівців є необхідною передумовою для успішного вирішення часто взаємопов'язаних між собою проблем в автомобілебудуванні та виробництві дорожньо-будівельної техніки, де не останнє слово належить саме матеріалознавцям – представникам спеціальності, котра буде надважливою у повоєнний час і наразі підтримується державою.

На цьому акцентував увагу і ректор ХНАДУ, проф. Віктор Богомолов у своїй надісланій доповіді «Розвиток матеріалознавства забезпечує прогрес в сучасному автомобіле- та машинобудуванні».

До учасників конференції з привітанням звернулася також завідувачка нашої кафедри, на базі якої і проводився захід, проф. Діана Глушкова. У своєму виступі Діана Борисівна зосередила увагу на тому, що означення науковцями зроблених досліджень, очікуваних теоретичних і практичних результатів, їх обговорення, дискусії та поради, а інколи і доцільні зауваження, є важливим здобутком для перспективного розвитку сучасного матеріалознавства, а саме створення нових функціональних матеріалів та інноваційних технологій. Тож ця конференція є значущою, бо має прямий зв'язок з наслідковим очікуванням результативних нових досліджень та їх практичного втілення.

Конференція проходила за двома секціями: сучасне матеріалознавство – стан, проблеми, перспективи та більш практичного напряму – технології обробки матеріалів, де було заявлено 56 доповідей (шість із них надіслані нашими зарубіжними колегами).

Першою виступила відомий фахівець в галузі матеріалознавства, проф. Т.М. Миронова з Українського державного університету науки і технологій (м. Дніпро) – багатогалузевого закладу, основною метою якого, окрім освітньої діяльності, є фундаментальні та прикладні наукові дослідження. Доповідь була присвячена цікавій проблемі отримання листового прокату з підвищеною пластичністю з білого чавуну, який є дуже крихким матеріалом і досі мав обмежене застосування.

Вирішення цього питання викликало значну зацікавленість аудиторії, про що свідчить багато запитань і жваве обговорення досягнутих позитивних результатів, успішної апробації розробленої технології, яка неабияк зацікавила металургів з інших країн, але залишилася досягненням науковців нашої держави. Це була дуже емоційна дискусія про можливості впровадження технології у виробництво прокату з хорошими технологічними властивостями, задавши тон всій конференції.

Закінчення на с. 6

❍ *КОНФЕРЕНЦІЇ. ДИСПУТИ*

ЗНАКОВА ПОДІЯ ДЛЯ НАУКОВЦІВ-МАТЕРІАЛОЗНАВЦІВ

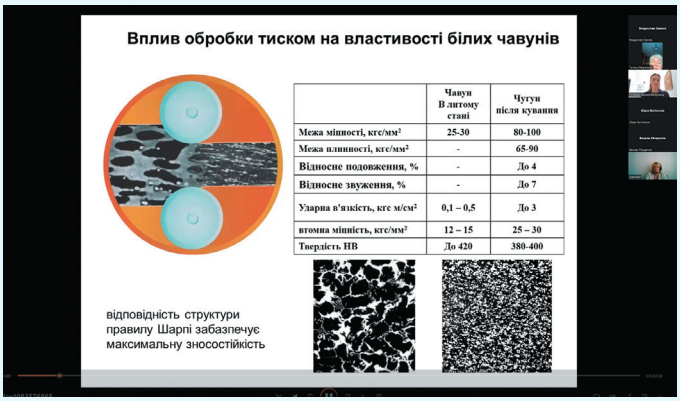

	Чавун В литому стані	Чугун після кування
Межа міцності, кгс/мм²	25-30	80-100
Межа плинності, кгс/мм²	-	65-90
Відносне подовження, %	-	До 4
Відносне звуження, %	-	До 7
Ударна в'язкість, кгс м/см²	0,1 – 0,5	До 3
втомна міцність, кгс/мм²	12 – 15	25 – 30
Твердість НВ	До 420	380-400

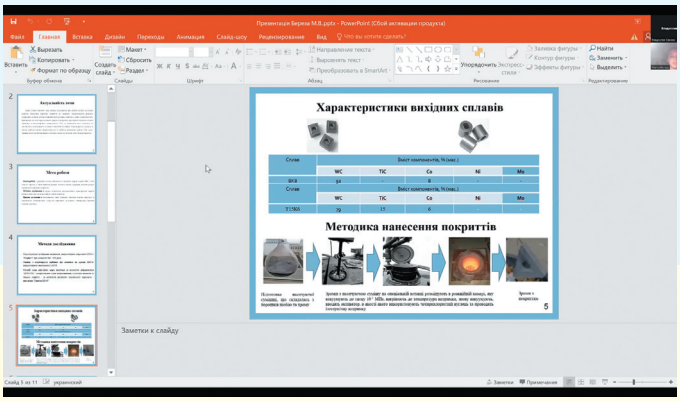

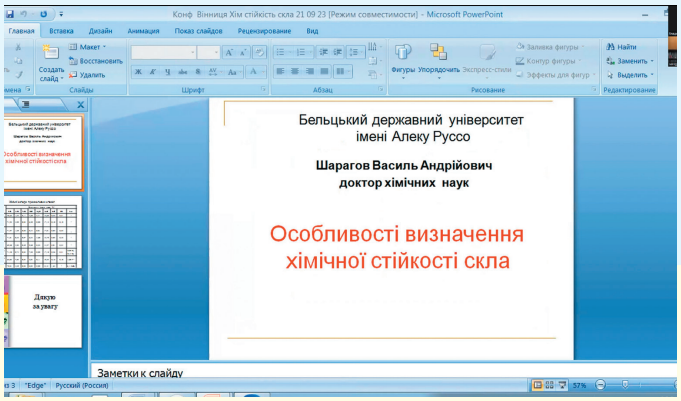

Закінчення. Початок на с. 5

Продовжили розвиток цієї важливої для виробництва тематики д.т.н. Е.В. Парусов та інж. Олійник (Інститут чорної металургії ім. З.І. Некрасова НАН України, м. Дніпро) у доповіді «Сучасні уявлення про склад технологічного обладнання для отримання прокату підвищеної деформованості з легованих сталей зварювального призначення», що зараз має велике значення для ремонту як військової, так і цивільної транспортної техніки.

Проф. Т.В. Лоскутова (НТУ України «Київський політехнічний університет ім. Ігоря Сікорського») у своєму виступі також порушила дуже важливе питання аналізу проблем сучасних напрямів хіміко-термічної обробки з метою підвищення зносостійкості виробів. Новому напряму, зокрема вирішенню низки питань в матеріалознавстві, і перш за все оцінювання такої важливої експлуатаційної характеристики виробів як зносостійкість, застосуванням сучасних методів фрактального формалізму була присвячена доповідь проф. В.М. Вовчука (ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»).

У роботі конференції взяв участь представник академічної спільноти Республіки Молдова, докт. хім. наук, доц. В.А. Шарагов, який є фахівцем в галузі хімічної стійкості скла. Тема його доповіді нині актуальна і викликала жвавий інтерес учасників.

На розсуд вчених були представлені результати спільної роботи Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України і Лундського університету (м. Лунд, Швеція), присвяченої розробці покриттів з метою підвищення стійкості різального інструменту для механічної обробки титанових сплавів, що широко використовуються особливо в авіаційній промисловості. Представлені результати успішно пройшли апробацію і показали високу ефективність покриттів.

Заслуговує на увагу активна участь у конференції і бакалаврів та магістрів, які представили результати своїх досліджень, що вже втілені або будуть використані ними в атестаційних дипломних роботах. Можливо так складеться життя, що це будуть наші майбутні науковці.

Метою нашої конференції був обмін науковими досягненнями і набутим досвідом, безпосереднє спілкування фахівців і розширення творчих зв'язків, а також можливість співпраці за актуальними саме на сьогодні напрямами розвитку матеріалознавства. І ця мета була досягнута.

Насамкінець хочу повернутися до тези, що «цьогорічна конференція є знаковою подією». Саме так і сталося, адже у своєму заключному слові проф. Т.М. Миронова висловила щиру подяку колективу нашої кафедри за бездоганну її організацію, а нашій очільниці пані Діані – за особисте запрошення, додавши, що участь в цьому заході «відродила нові сили та інтерес повернутися до звичної наукової діяльності, вона надихає на продовження досліджень, надаючи додаткові важелі для реалізації отриманих результатів». І головне, що актуальні проблеми, які існували в матеріалознавстві, нікуди не зникли, залишаються такими ж нагальними дотепер, потребуючи вирішення в нашому складному житті сьогодні й зараз. Для цього необхідна не лише власна самопрезентація науковця та його досягнень, але й спілкування з науковою спільнотою, а також підтримка фахівців напряму твоєї діяльності й досягнутого успіху.

Ця підсумкова промова проф. Т.М. Миронової відобразила загальний настрій та отримала схвалення усіх учасників заходу.

За результатами роботи конференції було прийнято рішення про необхідність зміцнення міжнародних і міжуніверситетських зв'язків, розширення співробітництва між науковими установами, закладами вищої освіти та підприємствами, постійного обміну інформацією для успішної діяльності щодо розробки нових конструкційних і функціональних матеріалів з підвищеними експлуатаційними властивостями, інноваційних технологій їх обробки, методів досліджень і методик атестації, а також розширення галузей застосування.

PS. Усі надіслані доповіді будуть опубліковані в збірнику наукових праць «Вісник ХНАДУ».

Ірина ДОЩЕЧКІНА,
проф. кафедри ТМтаМ

❍ *ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ*

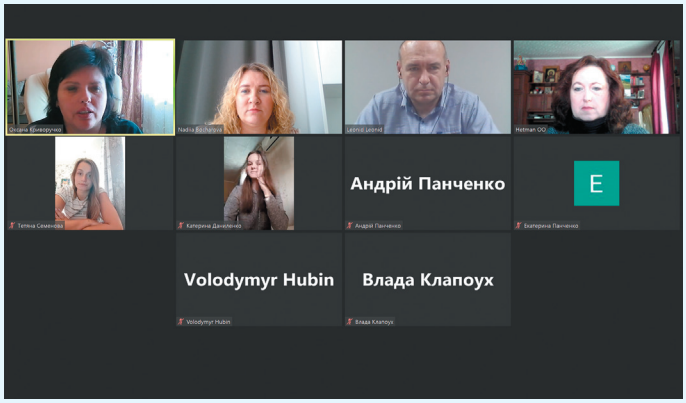

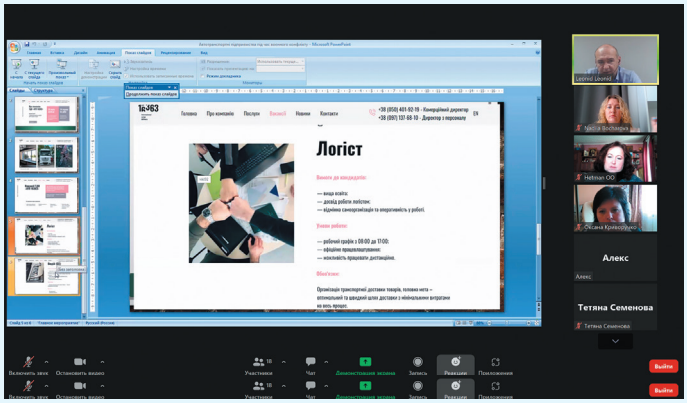

ДОСВІД ФАХІВЦЯ-ПРАКТИКА

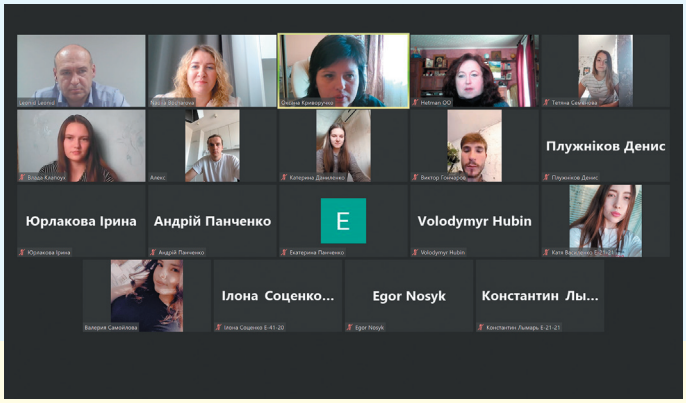

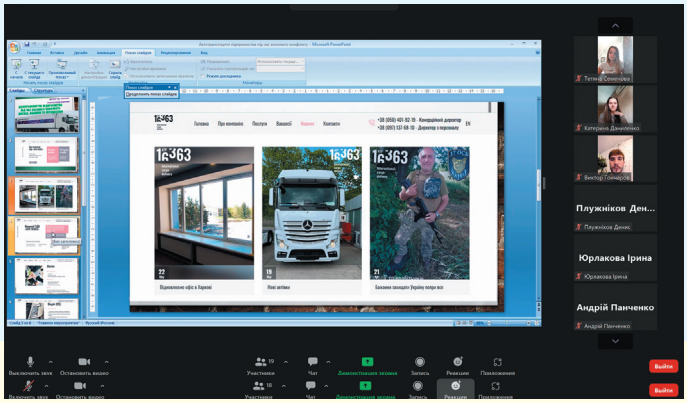

Колектив кафедри менеджменту, виконуючи настанови і вимоги МОН України, щороку проводить низку цікавих заходів за участю фахівців-практиків і здобувачів вищої освіти, що є важливим кроком для покращення освітнього процесу.

Так, двадцять першого вересня для студентів магістратури та бакалаврату спеціальності 073 «Менеджмент» відбулася зустріч із видатним фахівцем-практиком, директором ТДВ «АТП-16363» Леонідом Кривенком.

Леонід Федорович провів цікаву лекцію на тему: «Автотранспортні підприємства в умовах війни: досвід, виклики та перспективи», під час якої поділився зі здобувачами вищої освіти унікальним досвідом роботи автотранспортних підприємств у цей непростий для нашої країни час, розповів про виклики сьогодення і перспективи подальшої діяльності, про сучасні зміни на ринку автотранспортних перевезень, а також про стратегію існування і розвитку.

На початку свого виступу Леонід Федорович наголосив на низці викликів і проблем, з якими стикнулися автотранспортні підприємства в самому епіцентрі війни.

За його словами, частина автотранспортної інфраструктури була зруйнована, а частина рухомого складу була передана на потреби ЗСУ.

Крім того, ситуацію відчутно ускладнювала нестача палива та труднощі в організації перевезень під час активних бойових дій. Все це стало серйозною проблемою, спричиненою воєнними діями агресора, й вимагало негайних рішень для забезпечення ефективної роботи підприємств, гнучкого реагування на непередбачувані виклики і нестандартні ситуації.

Директор ТДВ «АТП-16363» поділився не лише досвідом роботи під час війни, але й розповів про способи успішного вирішення нагальних проблем, пошук альтернативних рішень для здійснення поставлених завдань, а також раціонального використання наявних резервів.

Як зазначив пан Кривенко, на початку воєнних дій багато перевезень здійснювалося залізничним транспортом, проте з часом автомобільний транспорт вийшов у лідери завдяки адаптації та гнучкому реагуванню на реальні зміни.

Наразі ТДВ «АТП-16363» демонструє приклад відновлення матеріальної бази, посилення матеріального оснащення та розвиток волонтерства на підтримку військових і мирного населення.

Леонід Федорович звернув увагу учасників бесіди на нестачу водіїв, адже багато з них вирушили на фронт, підкресливши важливість роботи волонтерів і громадських ініціатив.

Під час цієї вкрай актуальної й цікавої зустрічі студенти отримали унікальний інсайт про те, як такі складні ситуації можуть вплинути на діяльність підприємства і загалом на економіку регіону та країни.

Вагомість проведеної лекції полягала ще й у тому, що під час свого виступу Леонід Федорович значно спростив складні економічні питання, показавши, як практичні дії та виважені рішення допомагають подолати найважчі труднощі.

Також важливою темою, порушеною під час лекції, була логістика, яку спікер назвав «кров'ю економіки». Леонід Федорович підкреслив, що автомобільний транспорт відіграє ключову роль у забезпеченні логістичних потреб воєнних і гуманітарних операцій, сприяючи не лише обороноздатності країни, але й забезпеченню стабільності економіки регіону та країни в цілому.

Зустріч із директором ТДВ «АТП-16363» відкрила перед студентами глибоке розуміння менеджменту в умовах кризи та дозволила зрозуміти, як унікальний досвід може бути використаний для подолання складних обставин і досягнення успіху в сучасному світі менеджменту. Лекція наочно показала, що навіть у найскладніших обставинах, працюючи з ентузіазмом, адаптацією та співпрацею з надійними партнерами, можна досягти вражаючих результатів. Такі практичні заходи надають студентам можливість розвивати навички інноваційного та антикризового мислення і готувати себе до вирішення викликів, які вони зустрінуть у майбутньому в сфері менеджменту. А ще вони відображають наше прагнення надавати студентам доступ до реального світу бізнесу та досвіду висококваліфікованих фахівців, що робить освіту в царині менеджменту ще більш цінною і практично орієнтованою.

Від імені колективу кафедри менеджменту щиро дякую пану Леоніду Кривенку за переданий досвід і знання, адже ця зустріч є своєрідним каталізатором розвитку, яка, впевнена, буде сприяти підготовці майбутніх фахівців до вирішення ними реальних викликів сьогодення.

Оксана КРИВОРУЧКО,
зав. каф. менеджменту, проф.

❍ *ЯКІСТЬ ОСВІТИ*

ГІДНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ ДИПЛОМНОГО ПРОЄКТУВАННЯ

ДИПЛОМ ЛАУРЕАТА
III СТУПЕНЯ
НАГОРОДЖУЄТЬСЯ
Павленко
Віолетта Руслані вна
за перемогу у Всеукраїнському конкурсі кваліфікаційних робіт зі спеціальності 073 «Менеджмент»
2023/2024 навчальному році
I бакалаврський рівень вищої освіти
РЕКТОР ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗВ'ЯЗКУ
ОЛЕКСАНДР НАЗАРЕНКО

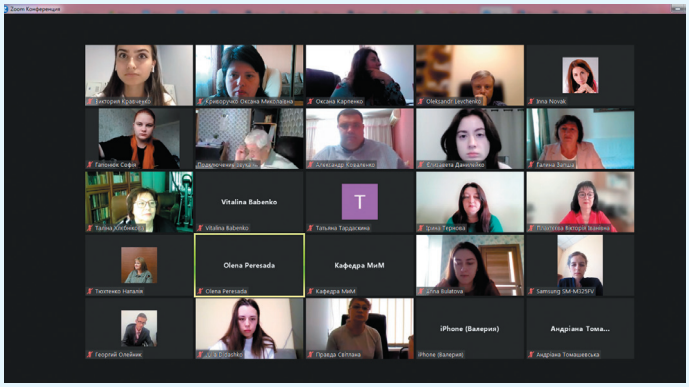

ДИПЛОМ ЛАУРЕАТА
III СТУПЕНЯ
НАГОРОДЖУЄТЬСЯ
Філатова
Вікторія Руслані вна
за перемогу у Всеукраїнському конкурсі кваліфікаційних робіт зі спеціальності 073 «Менеджмент»
2023 / 2024 навчальному році
I магістерський рівень вищої освіти
РЕКТОР ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ЗВ'ЯЗКУ
ОЛЕКСАНДР НАЗАРЕНКО

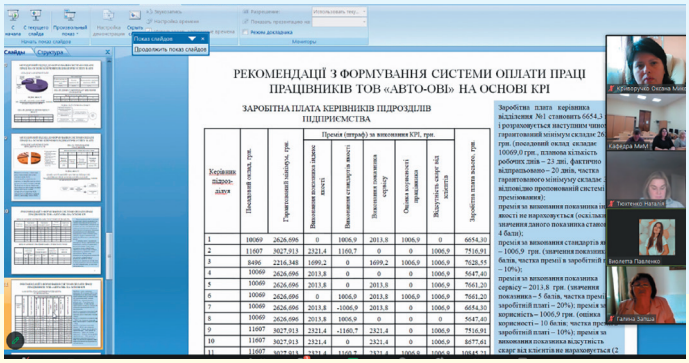

Наприкінці вересня на базі Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку (м. Одеса) було проведено Всеукраїнський конкурс кваліфікаційних робіт зі спеціальності 073 «Менеджмент» за першим (бакалаврським) та другим (магістерським) рівнями вищої освіти.

Метою конкурсу є створення умов для залучення та заохочення талановитої молоді займатися науково-дослідною діяльністю, обмін досвідом і кращими практиками щодо написання кваліфікаційних робіт, їх наукового та прикладного контенту задля підвищення якості підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Конкурс було проведено у два етапи:

– перший – рецензування кваліфікаційних робіт двома складами журі;

– другий – обговорення та підбиття підсумків за участю представників журі обох складів.

На конкурс було представлено 90 кваліфікаційних робіт за першим (бакалаврським) рівнем та майже 70 кваліфікаційних робіт за другим (магістерським) рівнем.

Широка географія конкурсу дозволила охопити всі провідні наукові школи менеджменту нашої країни.

Переможцями конкурсу стали учасники з таких закладів вищої освіти України: НУ «Львівська політехніка», Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана, Луцький національний технічний університет, Одеський державний аграрний університет, Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна, НТУ України «Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського», Західноукраїнський національний університет, Національний авіаційний університет, Національний університет харчових технологій, НУ «Одеська політехніка», НТУ «Дніпровська політехніка», Одеський національний морський університет, Міжнародний науково-технічний університет ім. акад. Ю. Бугая, Уманський національний університет садівництва, Миколаївський національний аграрний університет, Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя, Херсонський державний агроекономічний університет, Херсонський державний університет, Центральноукраїнський національний технічний університет, Національна академія Національної гвардії України, Харківський національний університет радіоелектроніки, НУ «Запорізька політехніка», Державний біотехнологічний університет, Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди, Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова, Державний університет інтелектуальних технологій і зв'язку, Херсонський національний технічний університет і, звичайно ж, нашого університету.

Честь ХНАДУ гідно відстоювали студентки кафедри менеджменту Віолетта Павленко та Вікторія Філатова, які здобули дипломи III ступеня цього Всеукраїнського конкурсу кваліфікаційних робіт зі спеціальності 073 «Менеджмент» за першим (бакалаврським) та другим (магістерським) рівнями вищої освіти відповідно.

Кваліфікаційна робота бакалавра Віолетти Павленко на тему «Формування системи оплати праці на основі КРІ», виконана під науковим керівництвом завідувачки кафедри менеджменту, проф. О.М. Криворучко, вирізняється науковою новизною.

Так, у роботі Віолетти удосконалено поняття Key Performance Indicators (ключові показники результатів діяльності), що відрізняється зазначенням обов'язковості взаємозв'язку КРІ зі стратегічними цілями підприємства, встановленням у якості основної мети розробки КРІ оцінки результатів діяльності. Крім того, в ній розроблено методичний підхід до формування системи оплати праці на основі КРІ, що, на відміну від існуючих, ґрунтується на таких положеннях, як: необхідність розробки конкретних показників результативності кожного окремого співробітника, виходячи зі стратегії та загальних цілей діяльності підприємства; формування системи показників за ієрархічним принципом «зверху вниз»; використання індивідуального підходу до розробки КРІ для кожної окремої посади, враховуючи специфіку діяльності, але з дотриманням правил розробки показників по підприємству в цілому та окремих організаційних одиниць.

Дипломна робота магістра Вікторії Філатової на тему «Удосконалення перевезень пасажирів у м. Харкові», виконана під науковим керівництвом професора кафедри менеджменту, проф. В.Г. Шинкаренка, має велику прикладну цінність.

У роботі Вікторії розглянуто поняття збалансованої системи показників, яке, на відміну від існуючих, розширює межі оціночної діяльності підприємства за допомогою не лише фінансових, але й нефінансових показників ефективності діяльності, а також служить засобом для розуміння загальної стратегії підприємства кожним членом його трудового колективу. Також у роботі магістра розроблено методичний підхід до оцінки процесу перевезень пасажирів за допомогою збалансованої системи показників на підставі обґрунтування її складових шляхом адаптації традиційного підходу до специфіки автотранспортних послуг.

Символічно, що хоч дев'ять місяців поспіль з нами і немає нашого шановного проф. В.Г. Шинкаренка, але його напрацювання та його учні продовжують ставати кращими в Україні!

Щиросердно вітаю колектив кафедри менеджменту з черговим всеукраїнським відзначенням якості дипломного проєктування!

Бажаю подальших творчих успіхів і професійних звершень!

Інна ШЕВЧЕНКО,
деканеса ФУБ, проф.

❍ *АКАДЕМІЧНА МОБІЛЬНІСТЬ*

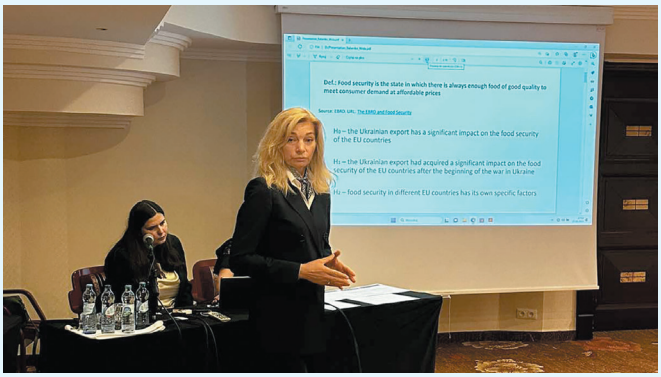

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ ІЗ СІЛЕЗЬКОЮ ПОЛІТЕХНІКОЮ

Упродовж останніх років внаслідок пандемії COVID-19 та збройної агресії рф проти України темпи розвитку міжнародної академічної мобільності науково-педагогічного персоналу з об'єктивних причин дещо знизилися. Але, незважаючи на виклики сьогодення, колектив нашого університету продовжує працювати у цьому напрямі.

Наочним прикладом є міжнародна співпраця нашого університету із Сілезькою політехнікою (Politechnika Śląska, Польща).

Так, наприкінці вересня науковці нашого закладу вищої освіти взяли очну участь у щорічній IX Міжнародній інтердисциплінарній науковій конференції «Суспільний розвиток на основі цінностей. Етика – Техніка – Суспільство», що відбулася у змішаному форматі в м. Вісла, Польща.

Організатором конференції виступила кафедра прикладних суспільних наук відділу організації та управління Сілезької політехніки (кер. проф. Олександра Кузьор).

У рамках міжнародної академічної мобільності Харківський національний автомобільно-дорожній університет представляли три факультети:

механічний – декан, проф. О.В. Єфименко і завідувачка кафедри комп'ютерних систем, проф. В.О. Бабенко;

дорожньо-будівельний – завідувачка кафедри інформатики і прикладної математики доц. Г.А. Плехова;

управління та бізнесу – завідувачка кафедри економіки і підприємництва, проф. О.І. Дмитрієва.

Згідно з регламентом конференції працювали 13 секцій, під час роботи яких багато авторитетних учених і молодих науковців із Великобританії, Словаччини, України та Польщі обговорили широке коло сучасних суспільно-етичних, технологічних, екологічних, економічних, освітніх та інших проблем, які мають місце як в європейських країнах, так і в світі.

З доповіддю «War in Ukraine: Impact on EU food security» виступили проф. Віталіна Бабенко, доц. Ганна Плехова та проф. Олександр Єфименко, де вони розглянули актуальні соціально-економічні та політичні питання, пов'язані з війною в Україні, а також продовольчу безпеку в країнах ЄС.

Дякуємо керівництву Сілезької політехніки за чудову організацію наукової конференції та сподіваємося на подальшу плідну співпрацю!

Оксана ДМИТРІЄВА,
зав. каф. ЕіП,
проф.

❍ *ЗГАДУЮТЬ НАШІ ВИПУСКНИКИ*

ДЯКУЮ ЗА НАБУТІ ЗНАННЯ І ДОСВІД

Так сталося, що через тринадцять років після закінчення університету я знову повернувся до рідних пенатів.

У тому не такому вже й далекому 2010 році я лише міг мріяти про те, щоби приїхати до рідної alma mater не на метро, а на власному автомобілі. Так і сталося згодом.

Припаркувавши автомобіль біля буфета, де ми проводили всі свої голодні перерви між парами, де завжди було багато відвідувачів, таких же близьких за духом і світосприйняттям студентів ХНАДУ, – поринув у спогади. Одразу згадалися ті моменти, коли ми з одногрупниками, переходячи з корпусу в корпус, заходили перекусити пів грибної піци з томатним соком. Для нас це була не просто їжа, а частина студентського ритуалу.

Зараз все інакше. І піца вже інша, і ми інші, але це не означає гірші. Ми наче та піца з буфета стали добірнішими, з повним асортиментом своїх повсякденних завдань і планів та природною вартістю. Наразі головна наша вартість – це час. Саме оці 13 років, котрі пролетіли наче одна велика пара, під час якої з нами не було викладача і ми були самі з собою. Та повернуся до того, як я з плином років знову зайшов до університету.

На перехресті вулиць біля ХНАДУ, як і в ті найцікавіші у моєму житті роки, нещодавно зустрів свого одногрупника Дениса Муравйова, який з незмінною широкою усмішкою осяяв вулицю. Денис, як і я, наразі також працює в логістичній фірмі. Дивно, та з роками нічого не змінилося…

Ми зайшли до холу нашого університету і це було, напевно, якесь дежавю! Пройшло стільки часу, а в стінах рідного вишу також нічого не змінилося. Ні, це не свідчило про старовину, а більше було схоже на будинок, в якому зараз трохи порожньо. Самі розумієте – час такий.

Діставшись на наш рідний п'ятий поверх, де оббивали стіни і «шуміли голови» як у студентів, так і у викладачів, ми з товаришем переглянулися, і вимовили одну й ту ж саму фразу: «Нічого не змінилося!».

Тепла зустріч з деканатом і не менш смачний чай додали ще більше барв у наші, як колишніх студентів, схвильовані голови, і я знову відчув себе тим 20-річним юнаком. Повірте, – це було круто.

Покидаючи рідний острівець знань, я мимоволі зупинився біля клумб, що традиційно обвивають університетську ялинку, побачив чорні величезні ланцюги, які огороджували газон, і мене накрили спогади: як ми проводили час, працюючи годинами в АГЧ. Та робота нас гартувала і вчила бути дружними, давала привід похитрувати і бути більш винахідливими й гнучкими. І це також своєрідна частина навчально-виховного процесу, під час котрого тебе не просто роблять розумніше, тебе вчать пристосовуватися до самого життя. Скажу чесно, не всі це розуміли, тому багато хто «нудився» або проводив час собі в мінус.

Чітко пригадую епізод з цими ланцюгами. На моє запитання до керівника робіт, скільки нам потрібно пофарбувати, отримав таку відповідь: «Як тільки фарба закінчиться, тоді на сьогодні роботу й буде закінчено». А мій інший товариш – лицар лакофарбового пензля з чорними відмітками від фарби на щоках, все сприйняв дуже буквально і замість фарбування ланцюгів пензлем заливав їх із банки фарбою. Як і очікувалося, фарба закінчилася хвилин через п'ять, але на наш жаль і на здивування на цьому наша робота не закінчилася. Після такої витівки ми були переведені до «штрафбату», виносячи сміття після ремонту санвузлів. Тоді у нас були запитання про доцільність такого заходу, адже ми вже досить багато попрацювали, але наш куратор

був невблаганний. Тож ми продовжили працювати і закінчили цей гештальт лише за декілька днів.

Так сталося, що під час навчання я не сказав своїм викладачам і наставникам щире «Дякую», але ж дякувати ніколи не пізно.

Тож напередодні нашого професійного свята – Дня працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства, дякую усім і за отримані знання, і за можливість відточувати свій характер, адже абсолютно все для нас було недарма.

Ігор ЧЕРЕДЕНКО,
випускник ФТС 2010 р.

❍ *РОЗДУМИ*

ДОРОГА, НАЧЕ СІРА СТРІЧКА, НАШОГО ЖИТТЯ

Замріяно й доволі довго вдивляюсь у сіру стрічку, що немов звивається побіля мене, плавно повертаючи то направо, то наліво, а іноді прямуючи впевнено вперед й окреслюючи плин усього мого життя.

На перший погляд вона здається звичайною сірою стрічкою. Та коли проносишся над нею, розкривши мов вільні крила душу й серце, то відчуваєш незвичайне тепло, яке вона випромінює усім своїм єством. У ці хвилини до щему в серці відчуваєш ніби ця сіра стрічка не просто кличе за собою, а засотує у свої обійми і полонить.

І ось ти вже летиш над нею – зустрічний вітер, обвиваючи тебе, з манливим свистом проноситься повз, пронизуючи наскрізь і водночас шепочучи щось веселе й хороше, з дитинства знайоме й рідне. Саме цієї миті душа, немов вільний птах, звільняється з клітки і летить вздовж цієї загадкової сірої стрічки, з нестримним бажанням дізнатися, як же вона поведе себе через хвилину або дві: чи вигнеться в непередбачуваному повороті, чи буде стрімко прямувати вперед, пронизуючи простір і долаючи всі перешкоди на своєму шляху.

Та чи завжди вона така ця сіра стрічка? Мабуть і напевно, що ні. Вона буває іноді непередбачуваною й незбагненною, часто мінливою і навіть небезпечною, – як, власне, і саме життя. Напевно, кожен із нас знаходить в ній ті якості, за які віддає їй частинку свого серця. Ми любимо її ще й за те, що, завжди залишаючись тією самою сірою стрічкою, вона несе в собі різноманіття й розмаїття всесвіту.

Мабуть, саме за це я і люблю її завжди, але не тепер, не в цю мить життя. Наразі ж найбільше мені до вподоби її доброзичливість і радість зустрічі з близькими й рідними місцями, яку вона ніби компас-провідник дарує упродовж життя і зветься долею.

Та, вочевидь, знайдуться й ті, хто не погодиться зі мною, говорячи всупереч: «Сіра стрічка. І що в ній такого особливого й поетичного, щоб так її оспівувати, це всього лише шматок асфальту і не більше». «Ні, шановні», – відповім їм.

Ця сіра стрічка для мене особлива, бо ж веде до рідного краю і батьківського дому, в улюблені місця й до рідних та близьких моєму серцю людей. Це – омріяна й бажана мною дорога до отчого дому...

Ольга ОЖГО

❍ *РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ*

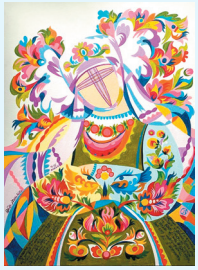

РІДНА МОВА — НАША РАЗЮЧА ЗБРОЯ

Традиційно до Дня української писемності і мови, що раніше відзначався в День вшанування пам'яті Преподобного Нестора-Літописця 9 листопада, на шпальтах університетського часопису ми публікували есе студентів про їхнє ставлення до мови і мовного питання.

Цьогоріч, згідно з Указом Президента України і переходом ПЦУ та УГКЦ на новий церковний календар, дата вшанування і святкування перенесена на 27 жовтня.

Тож саме у цьому номері газети ми залюбки даємо стислий цитатник здобувачів вищої освіти нашого університету про мову, який зібрала і систематизувала завідувачка кафедри українознавства Неля Нікуліна.

1. Мова – духовний скарб нації. Це не просто засіб людського спілкування, це те, що живе в наших серцях. Без знання рідної мови обійтися ніяк не можна. Українська мова – це державна мова України, що виконує важливу роль як засіб міжнаціонального спілкування між громадянами України різних національностей. Вона є основною мовою комунікації, сприяє зміцненню національної єдності, розумінню та толерантності між українськими громадянами.

По-перше, українська мова є символом національної ідентичності. Вона варта шани та поваги як невід'ємна частина культурного спадку України.

По-друге, українська мова є основою для міжнаціонального спілкування в Україні. Вона створює спільний мовний простір, де люди різних національностей можуть спілкуватися, обмінюватися думками та ідеями. Володіння українською мовою дозволяє громадянам різних національностей активно включатися в життя нашої країни.

Отже, українська мова є необхідним засобом спілкування громадян України та сприяє єднанню українського народу у цей непростий для нас час.

Катерина ГОРБУНОВА, гр. ЕА-11-23

2. У цей нелегкий час наші воїни ведуть боротьбу з росією у різних куточках України, захищаючи нас і нашу Батьківщину. Проте маємо не забувати, що у нас йде ще одна війна – інформаційна. Сьогодні інформаційна війна – це війна інформджерел, що можуть створювати конфлікти і мати деякі компромати, принижувати і надавати неправдиву інформацію, тобто підривати моральний дух й авторитет людини.

Інформація має великий вплив на людей, вона може маніпулювати натовпом і досягати будь-якої мети. Наприклад, прибрати з дороги конкурентів або розпалити війну.

Щодо інформаційної війни України з росією, то це війна на кшталт, хто краще розуміє культуру і мову іншої країни, що дозволяє впливати на населення противника. Наші агресивні сусіди вважають, що українці й росіяни – це один народ, саме тому вони напали на нас, не усвідомлюючи, що Україна є окрема, незалежна держава, де живе народ, який має свої мову, права та обов'язки.

Наразі журналісти мають велику силу, володіючи інформацією, але не завжди використовують її за призначенням. У сучасному соціумі багато війн розпочинаються саме з інформаційних. Інформаційна війна України з рф ведеться вже не один рік, росія постійно провокує Україну гучними заявами на кшталт «Українці продалися американцям!». Дуже дивно те, що це працює, адже дехто починає вірити їхній маячні. Тож нам треба бути обережними, читаючи або слухаючи інформацію, щоби не потрапити у ці тенета.

Якщо ж говорити про мову, то це зв'язок людини з її народом та попередніми поколіннями і ми не маємо права цуратися української, адже це мова нашої свободи і волі!

Анастасія ГОРОХОВА, гр. ЕП-11-23

3. Мова завжди була однією з ключових складових національної ідентичності. Україна, як країна з багатомільйонним населенням різних національностей, володіє чималим культурним різноманіттям. Саме українська мова виступає важливим засобом спілкування та інтеграції міжнаціональної спільноти в єдину націю. Українська мова є державною мовою України та однією з офіційних мов урядових і законодавчих органів. Це створює сприятливі умови для різних етнічних груп, щоб спілкуватися та розуміти один одного на офіційному рівні.

Однак варто зауважити, що Україна також визнає права національних меншин, мовні права яких гарантовані законодавством. Українська мова стала своєрідним містком, що об'єднує громадян України, які володіють різними мовами рідного спілкування. Навіть серед представників різних національностей, які можуть розмовляти рідною мовою вдома, українська стає спільним інструментом для обміну думками, ідеями та інформацією у різних сферах життя – освіті, роботі, культурному спілкуванні.

Українська мова також є основою для культурної самосвідомості та вагомого внеску до світової культури українських письменників, поетів, художників та інших творчих особистостей. Її розвиток і сприйняття в інших країнах важливі для міжнародного співробітництва й обміну культурними цінностями. Тож українська мова виступає як інструмент міжнаціонального спілкування, сприяє об'єднанню громадян України, а також культурному й соціальному розвитку країни.

Різноманітність мов в Україні – це велике багатство й джерело інтелектуального розвитку суспільства.

Андрій БЛИЗНЮК, гр. ЕП-11-23

4. Українська мова є однією з найважливіших складових національної ідентичності та культурного спадку нашої країни. Сьогодні ми спостерігаємо як славетні перемоги, так і фактори ризику, що впливають на стан та майбутнє нашої рідної мови. З одного боку, останні десятиліття були періодом великих досягнень для української мови. Після здобуття незалежності в 1991 році українська мова отримала офіційний статус і стала мовою держави. Це відкрило нові можливості для розвитку мови, її нормалізації та популяризації. Наразі українська мова є важливим інструментом у будівництві національної ідентичності та культурного розвитку.

Водночас існують і фактори ризику для української мови. Одним із них є вплив глобалізації та інформаційних технологій. Завдяки інтернету і соціальним мережам англійська мова стає все більш популярною серед молодого покоління. Ще однією проблемою є російський вплив на українську мову. Однак, незважаючи на ці виклики, українська мова сьогодні продовжує свій шлях розвитку. Державні інституції, освітні заклади та громадяни активно підтримують українську мову. Важливим кроком є прийняття мовного закону, що дозволяє розвивати українську мову, котра завжди була і залишається символом національної гідності та незалежності.

Євген НІКОЛАЄНКО, гр. ЕПП-11-23

5. Мова – це великий скарб, який треба шанувати, берегти і плекати. Саме зараз усі ми маємо підтримувати українську мову. Моя рідна мова, милозвучністю якої я пишаюся, – це не лише засіб спілкування, це наше минуле і майбутнє.

Українська мова в нашій державі стане престижною лише тоді, коли ми навчимося говорити правильно і красиво, а не суржиком, адже грамотно володіти державною мовою – обов'язок кожного українця. Українська мова має завжди лунати з екрана телевізора, має бути більше україномовних друкованих видань та пісень і тоді наші громадяни будуть думати й розмовляти лише українською. Наразі ми часто чуємо, особливо від молоді, що наша мова – надто романтична. Прогресивне молоде покоління не знаходить таких слів, які б могли виразити їхні почуття та спосіб життя. Такі вирази як: «Рідна мова», «Рідне слово», «Любов до пісні», «Народна творчість» молодь взагалі не сприймає.

Нині спостерігається стала динаміка збільшення тих, хто вважає українську рідною. Зміни в самоідентифікації відбулися за рахунок зміни ставлення до української мови у центрі, а також на півдні та сході країни.

Зараз, як ніколи раніше, українська мова потрібна нам усім.

Аліна ПЕДАН, гр. М-13-23

Закінчення на с. 12

❍ *РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ*

РІДНА МОВА — НАША РАЗЮЧА ЗБРОЯ

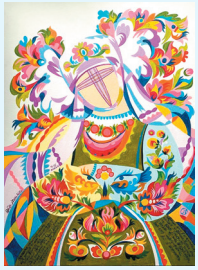

Закінчення. Початок на с. 11

6. До початку повномасштабного вторгнення рф на нашу землю українська мова не була на піці популярності, як зараз, серед українців. Багатьом було зручно розмовляти російською та й особливих причин для переходу не було. Навіщо ж переходити на рідну мову, якщо тебе і так всі розуміють, та й історично склалося так, що деякі українські регіони розмовляли російською. Війна поставила все на свої місця. Тепер люди відмовляються від усього російського і переходять на виключно українське. Наразі дуже важливим є запитання: «Як українська мова може бути перевагою в інформаційній війні з росією?».

Саме зараз доречно згадати слова Ліни Костенко: «Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову. Ми повинні бути свідомі того, що мовна проблема для нас актуальна і на початку XXI століття, і якщо ми не схаменемося, то матимемо дуже невтішну перспективу». Тож саме тепер, під час російсько-української війни, ми мусимо вирішити мовну проблему.

Крім того, нашою перевагою має бути єдність цілої країни. На жаль, обставини склалися так, що ми маємо вистояти, а мова нам допоможе. Якщо у нас буде все суто українське (відмовимося від всього російського), нами менше маніпулюватимуть і матимуть менше важелів для тиску. І тоді не треба буде «рятувати» людей, які говорять російською, адже нею ніхто не говорить.

І наостанок. Мова – це не лише перевага чи ключ до єдності, а й зв'язок із минулим. Почитавши чи послухавши нашу історію, ми вкотре переконуємося, скільки сотень разів забороняли рідну мову, карали за користування нею, але люди всеодно підтримували й збагачували рідну мову.

Тож саме зараз і саме тепер починаємо перемагати й викорінювати з нашого вжитку російську.

Дар'я БЄЛІКОВА, гр. МЛ-11-23

7. В Україні мешкає багато людей різних національностей, але іноді це стає проблемою для спілкування. У західній частині країни є багато румунів, угорців, які звикли розмовляти своєю рідною мовою, незважаючи на те, що живуть не з носіями цих мов.

Мовна проблема почалася ще з давніх-давен через політичні труднощі, міграцію студентів на навчання та переїзд громадян з країн, що межують з Україною. Крім того, значний відсоток українців розмовляли російською, і через таку кількість мов в одній країні з'являються непорозуміння та певний дискомфорт. Втім, кожна людина, яка живе в Україні, повинна знати і розмовляти мовою своєї країни. Тим паче, що офіційна мова лише українська, а з початком війни більшість громадян почали переходити з

російської на українську. І це також буде вважатися свободою слова, навіть коли всім скажуть говорити лише українською, бо насамперед розмовляючи офіційною мовою, ми поважаємо свою країну та зберігаємо цінності, відстоюючи свою свободу і свою незалежність. Також важливим є те, що усім легше розмовляти один з одним на одній мові, а не перекладати чи використовувати суржик.

Повага до своєї країни розпочинається з вибору мови та розуміння її важливості. Впевнена, що невдовзі в Україні пануватиме лише офіційна наша рідна українська мова.

Аліса ЖУГА, гр. МЛ-11-23

8. За останні десять років в нашій країні все більше тих, хто вважає, що українська мова є рідною. Згідно з офіційними даними, у 2012 р. таких людей було 57 %, а у 2022 – 76 % серед усіх мешканців України. По суті, відбувається зміна у мовній самоідентифікації значної частини населення України.

До цих змін привели такі події, як Революція Гідності, вторгнення рф в нашу країну у 2014 р., окупація частини території Донецької та Луганської областей.

Нині ставлення до української мови змінюється у центрі, на півдні і сході нашої країни. Відсоток людей, які розмовляють російською, суттєво зменшився по всій країні в період з 2012 р. до моменту повномасштабного вторгнення, а саме з 40 % до 18%.

Зараз українська мова панує не лише в державних установах, вона вживається і в побуті. Навіть у такому місті, як Харків, де завжди була велика кількість російськомовних мешканців, люди спілкуються українською і в транспорті, і в супермаркеті, і в родині.

І це дуже приємно усвідомлювати.

Олександр ІЛЬГЕ, гр. МЛ-11-23

9. Українська мова є державною мовою нашої країни. За даними минулих років нею розмовляє понад 60 % українців. Події, що сьогодні відбуваються в нашій державі, сприяють новій хвилі українізації і ця кількість значно зросла. У Східному регіоні України, де переважала російська мова, люди віддають перевагу саме українській. Також українську мову почали активно вивчати і зараз нею цікавляться як громадяни України, так й іноземці, щоб стати ближчими до нашої культури і краще її розуміти. Мовні зміни згуртували українців і дали їм можливість стати сильнішими, ніж будь-коли, що дуже важливо саме на цьому етапі для підтримки існування держави Україна, як такої. Завдяки впровадженню української мови в наше життя, ми дуже стрімко рухаємося у напрямку головної мети – бути вільними і незалежними.

Карина КОРОЛЕНКО, гр. МЛ-11-23

10. Українська мова – це наша сила і наша зброя. Тільки завдяки мові все здобуте попередніми поколіннями не гине марно, а служить фундаментом для подальшого розвитку нашої держави.

З початком вторгнення рф в Україну усі ми усвідомили, що її мета – знищення всього українського, тому ми маємо протидіяти цьому, показавши ворогу наш незламний дух. І володіння українською – це також наш впевнений крок до перемоги.

Це дійсно допоможе на полі бою, адже російські окупанти не розуміють нашої мови. І якщо всі ми почнемо розмовляти українською, це значно ослабить ворога, адже ми дуже добре пам'ятаємо, як саме на початку повномасштабної війни в деяких містах та селах люди зустрічали російських загарбників. Вони гордо кричали їм «Слава Україні!», співаючи українські пісні.

Дуже добре, що більшість українців переходять на рідну мову. Усвідомивши цілісність нашого народу, у рф нівелюється мотив для продовження воєнних дій. Недарма ж кажуть: «Коли ми єдині – ми нездоланні».

Єлизавета ЛЕВЕНЕЦЬ, гр. МЛ-11-23

11. Від початку повномасштабного вторгнення російських військ до нашої країни більшість українців стали розмовляти рідною українською мовою.

І з кожним днем та місяцем кількість таких людей зростає. Згідно зі статистикою, за останнє десятиліття кількість тих людей, які вважають українську мову рідною, зросла з 57 відсотків до 76. Саме у 2022 р., кількість людей, які спілкуються лише українською, становила 41 відсоток. Серед молоді віком 18 – 29 років українську мову вважають рідною 83 відсотки опитаних, а серед людей віком від 60 років – 74. А на кінець 2021 р. 55 відсотків українців підтримували норму «мовного закону» про обслуговування в усіх сферах саме державною мовою.

Безумовно, що процес переходу на рідну мову не є швидким і потребує певної адаптації та часу. Однак з часом усі українці обов'язково перейдуть на спілкування українською мовою. І це вселяє впевненість у нашій неодмінній перемозі над ворогом.

Євген КУПРЯШИН, гр. М-13-23

❍ *ПРИВІТАННЯ*

Вітаємо ювілярів

(які народилися у жовтні)

Інну Юріївну Шевченко – деканесу факультету управління та бізнесу.

Олександра Івановича Воронкова – завідувача кафедри двигунів внутрішнього згоряння.

Сергія Олександровича Бугаєвського – завідувача кафедри мостів, конструкцій і будівельної механіки ім. В.О. Російського.

Романа Володимировича Смолянюка – завідувача кафедри будівництва та експлуатації автомобільних доріг ім. О.К. Біруля.

Олександра Васильовича Біловола – доцента кафедри деталей машин та теорії механізмів і машин.

Гора Саркісовича Саркісяна – доцента кафедри проектування доріг, геодезії і землеустрою.

Олександра Вікторовича Щукіна – доцента кафедри будівельних і дорожніх машин ім. А.М. Холодова.

Анастасію Анатоліївну Кочину – доцентку кафедри транспортних систем і логістики.

Світлану Василівну Дмитрієву – керівницю відділення підвищення кваліфікації фахівців.

Тамару Володимирівну Трунову – інженерку-програміста 1 категорії відділу міжнародної освіти.

Ірину Юріївну Радченко – провідну бухгалтерку бухгалтерської служби.

Ярослава Миколайовича Новікова – водія автогосподарства.

Любов Андріївну Гроссе – сторожа відділу охорони.

Василя Івановича Сахненка – сторожа відділу охорони.

Олександра Миколайовича Костенка – електрика 3 розряду відділу головного енергетика.

Миколу Івановича Бондара – оператора теплового пункту 2 розряду експлуатаційно-технічного відділу.

Олександра Анатолійовича Моргунова – техніка 1 категорії гуртожитку №6.

Зою Іванівну Татарнікову – прибиральницю господарчого відділу.

Дар'ю Вікторівну Мозолевську – прибиральницю навчального корпусу дорожньо-будівельного факультету.

Ольгу Олександрівну Смєлову – прибиральницю гуртожитку №2.

Бажаємо Вам, шановні ювіляри, професійних успіхів і наснаги у науково-освітній царині, міцного здоров'я і великого достатку, довгих років життя і радощів сьогодення!

Колектив ХНАДУ

❍ *ЛЕГЕНДА НАЦІЇ*

ДУША І ГОЛОС УКРАЇНИ

Восьмого жовтня у 75-річному віці полетіла у засвіти душа Берегині української пісні Ніни Матвієнко.

Ніна Митрофанівна була легендою нашої нації і величчю України, яка знала безліч народних пісень, чемно берегла пам'ять свого роду і дуже тонко відчувала цей світ.

Народна артистка України Ніна Матвієнко зіграла десятки знакових ролей та виконала сотні автентичних українських пісень, з якими виступала в Україні, Канаді, Польщі, Франції та інших країнах світу. Унікальний і неповторний голос геніальної співачки став для багатьох еталоном виконання народних пісень.

У репертуарі Ніни Митрофанівни превалювали українські народні пісні: обрядові й побутові, лірично-гумористичні й пісні-балади, а також українські пісні XVII – XVIII сторіч. Найвідомішими серед них стали пісні «Колискова» і «Квітка-душа», «Сміються, плачуть солов'ї» і «Сіла птаха», «Що то за предиво» і «Ой летіли дикі гуси» та багато інших, таких відомих усім нам.

Ніна Матвієнко мала свою думку про українців та особисте бачення усього, що відбувається в Україні.

Маємо за честь процитувати її неповторні вислови.

«В українців є така харизматичність – коли найважче, вони мужніють, вони збираються докупи, і не панікують. Це – наше щастя, це – наш вихід із ситуації», – говорила пані Ніна.

«Сьогодні ми дивуємо світ… духом, незламністю і патріотизмом! Такого ще світ не бачив! І ми їх навчимо, як любити свої землі!».

«Якщо Господь готує вам долю, вона буде нелегкою. Легким було те, що легко співалося. Тільки треба берегти Божий дар, його не потрібно пропивати, продавати, ним потрібно помірковано користуватися».

Про нашу неньку-Україну і рідну солов'їну мову, якою вона володіла досконало й неперевершено, Ніна Митрофанівна говорила так: «Тепер я зрозуміла, що воскресла Україна. Воскресла у мові, воскресла духом».

Особливо щиро і по-материнськи тепло й ніжно Ніна Матвієнко говорила про відважних захисників України.

«У мене з'явилося стільки любові – повний мішок! Таких почуттів у мене ще не було. Любов виходить навіть через сльози, і це правильно. Нехай вони омивають серця наших хлопців, справжніх синів! Я так їх усіх люблю, пишаюся і щодня молюся».

Пані Ніна дуже чекала на перемогу України – шкода, що не дочекалася, зізнавшись у квітні 2022-го року, як би хотіла прожити цей момент.

«Я так хочу, щоб всі побачили, як фіалки посходили, як під кущами проліски цвітуть, кульбабки… А як переможно тюльпани висовують свої прапорці, свій цвіт – демонструючи, що Україна жива! Вийду на вулицю, де обніматиму та цілуватиму всіх людей навколо! Скажу кожному, як я його люблю, як люблю український народ! Я знаю, вже й пташки співають. Це вони несуть весну, несуть нам надію! І зовсім скоро ми переможемо».

Сьогодні сумно й боляче усім, хто знав Ніну Митрофанівну особисто і усім, кого вона зачаровувала своїм солов'їним співом за цю непоправну втрату, адже пішла з життя наша Легенда, наша Мати і наша пісенна Історія.

Тож летіть осінньою ластівкою в домівку Всевишнього і заспівайте своїм дивовижно-ніжним голосом тамтешнім небожителям найкращу українську пісню, щоби й у Божих світах завжди була підтримка України в боротьбі з лютим ворогом.

Нехай матінка-земля Вам буде теплим пухом, а небеса надійним прихистком, пані Ніно!

Василина ОЛЬГІНА

❍ ПОЕЗІЯ ВІЙНИ

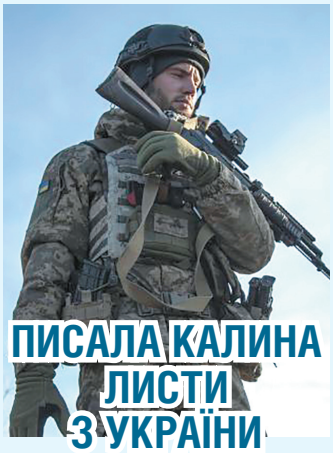

ПИСАЛА КАЛИНА ЛИСТИ З УКРАЇНИ

Писала калина листи з України
До білих російських беріз,
І падали крупні червоні краплини
Чи крові її, чи то сліз.

Писала вона: «Заберіть своїх хлопців,
Що в гості незвано прийшли,
Навіщо в чужій вони гинуть
сторонці?
Бої тут тривають страшні.

Вам брешуть нахабно,
що хлопці «блукають»,
Їх кинули в жерло війни..
Війна – не навчання…,
тут дійсно вбивають,
Це ж ваші брати і сини.

Навчать їх стріляти
в людей із гармати,
Підступний віддавши наказ.
Чи варто для цього синів
в світ пускати,
Щоб тут зупинився їх час?

Ви ж хлопцям хрести
одягали на шию,
Вони ж тепер цілять в людей
Із ними одної і мови, і віри
Заради химерних ідей.

Вже дехто ніколи додому не верне,
Рясніють поля від могил,
Живі ж – то каліки,
їх доля химерна,
Птахи, що позбавлені крил».

Писала калина листи, й розсилала
Зі зграями чорних круків…
Навколо ж калини горіло й палало,
І попіл на землю летів.

Хоч постріли «Градів»
лякали калину
Й пожежі змикались в кільце,
Писала, кричала вона до загину
Й була таки справжнім борцем…

Поламані ребра, посічені скроні,
Пошкоджені всі гілочки,
І падали краплі червоно-солоні,
Горіли мов в церкві свічки.

Бо вся ця земля
не росою вмивалась,
А кров'ю людською без меж,
Не сонечком ніжно
вона зігрівалась,
А попелом після пожеж…

Писала калина листи з України
У різні куточки землі:
«Не спіть, поможіть.
Нам стріляють у спини
І знищити хочуть в Кремлі…»

З війною і втратами
важко змиритись,
Народ взяв цей хрест і поніс…
І нам до землі
тій калині б вклонитись,
За кожен написаний лист.

За щирість її,
не підкуплену совість,
Що навіть в вогні не згорить…
І хай ще в країні беріз
спить свідомість,
Та скоро весь гай зашумить!

Людмила ЛЄГОСТАЄВА

За УКРАЇНУ!

Туман яром далеченько
Все встиг оповити,
Ідуть наші козаченьки
Загарбників бити!
Рано-вранці долиною
Повз того дуба,
Де з криниці молодою
Брала воду люба.
Де впустила те відерце,
Що долею стало,
Де палке козацьке серце
Кохання зазнало!
Тут ми жили та кохали,
Тут були щасливі,
Поки тих, що не прохали,
В ці часи жахливі
Принесли чорти із пекла
Виродків проклятих,
І тепер війна запекла
Йде, щоб знищить клятих!
Хочуть все в нас відібрати –
І щастя, і волю,
І щоб не могли ми мати
Щасливої долі!
Та історії не вчили,
Збіговисько трутнів,
Доведе їх до могили
Невігластво дурнів,
Бо найбільше козакові
Потрібна свобода,
І щоб жив він у любові,
І в тім насолода,
Що ніхто йому не вкаже,
Як потрібно жити,
Ніхто думки не нав'яже,
Як, кого любити,
Щоб усі були привітні,
Всього вдосталь мали,
Щоб нащадки його рідні
На рушник ставали,
Щоб народжували згодом
Діточок багато,
Святкували із народом
Боголюбне свято,
І щоб всі у світі знали,
Що ми чемні люди,
І щоб нам не заважали
Нелюди-приблуди.
Тож вояки захищають
Світову свободу,
Бо підтримку
вони мають
Усього народу!
Весь народ наш з вояками
Світ цей захищає,
З спадковими козаками
Рід наш прославляє!
Ми за щастя, ми за волю,
За свою родину,
За свою щасливу долю,
Ми за Україну!

Сергій ЄФРЕМОВ

ВІЙНА ЗГРИЗАЄ З ПАЛЬЦІВ ШКІРИ СЛІД

Війна згризає з пальців шкіри слід,
Лишаючи вологі чорні діри.
Вогонь і лід, чи не вогонь і лід.
Як досвіди, яким не йметься віри.

Душа з війни сама себе не жде,
Життя без неї вмістьcя і хоче.
Тож сонце сходить зранку – але де?
Тож дощ не йде – лежить,
біжить, хихоче.

І дивні тіні давньої трави
Горять вві сні, як небуття заграви.
І скапує волосся з голови
На місиво знешкірене криваве.

Не бійся – плач, а неплачам пробач,
Вони іще не мають дару знати,
Що в досвідах росте спостерігач –
З прадосвітку барвіночок хрещатий.

Маріанна КІЯНОВСЬКА

ЯК ТИ?

– Як ти?
– Жива, але...
росія ніяк не вмре.

– Як ти?
– Ховаю маму.
Як зірка, була яскрава.

– Як ти?
– Поки не вдома.
Страшна від недому втома...

– Як ти?
– Лежу в лікарні.
Замість кави в кав'ярні.

– Як ти?
– Шукаю сина.
Зникла моя дитина.

– Як ти?
– Не маю хати.
Танком розбили кати.

– Як ти?
– В окопі, друже.
Тут небезпечно дуже.

– Як ти?
– Не можу спати.
Сина треба чекати.

– Як ти?
– Додому рветься
Моє налякане серце.

– Як ти?
– В Європі. Знаєш...
Жалієш, коли втрачаєш.

– Як ти?
– З катами поряд.
Чую російський сморід...

– Як ти?
– В авто стріляли.
З родиною бігли полями.

– Як ти?
– Боюся дуже.
В Харкові страшно, друже.

– Як ти?
– Грошей бракує.
Батько хворий, нервує...

– Як ти?
– Сиджу в Херсоні.
Посивіли швидко скроні.

– Як ти?
– Допомагаю.
Вдень.
А вночі волаю.

– Як ти?
– У сина в шпиталі.
Як без ноги він далі?

– Як ти?
– Чудом вціліла.
Поряд квартира згоріла.

– Як ти?
– Син у полоні.
Сльози такі солоні...

– Як ти?
Коротке питання,
В ньому – наш біль
і страждання.

– Як ти?
Всміхнусь я щиро:
– Хочу країні миру!

Ірина ЛИННИК

❍ *ХНАДУ СПОРТИВНИЙ*

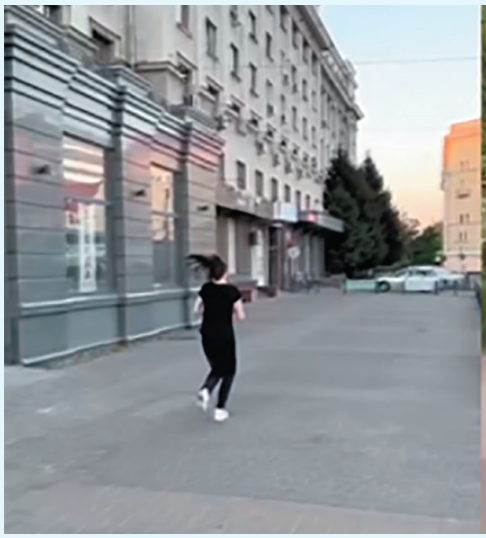

ФЛЕШМОБ «РУХАНКА»

До Міжнародного дня студентського спорту, що відзначається щороку 20 вересня, Комітет з фізичного виховання та спорту Міністерства освіти і науки України спільно зі Спортивною студентською спілкою України провели масштабний всеукраїнський фізкультурно-оздоровчий захід.

Здобувачі вищої освіти нашого університету залюбки приєдналися до запланованих заходів, взявши активну участь у традиційному спортивному флешмобі «Руханка».

Наші юнаки і дівчата за місцем свого мешкання взяли участь у масовому бігу, підтягуванні на перекладині, віджиманні від підлоги (жін.) і на брусах (чол.).

До цьогорічних заходів до Міжнародного дня студентського спорту, що через повномасштабне вторгнення рф в Україну проводилися дистанційно, долучилися 187 здобувачів вищої освіти, серед яких 65 жінок.

Щиро бажаємо всім учасникам міцного здоров'я, мирного неба над Україною і великих успіхів у спорті та навчанні.

Все буде Україна!

СК «Автодорожник»

❍ ХНАДУ СПОРТИВНИЙ

ТХЕКВОНДО ВТФ

Упродовж двох днів (7 – 8 жовтня) у столиці Латвії проходив міжнародний рейтинговий турнір з тхеквондо ВТФ «Riga Open».

На цьому турнірі у складі збірної України разом з іншими спортсменами нашого регіону Харківщину представляв здобувач вищої освіти механічного факультету Владислав Функендорф, який виборов бронзову медаль.

У змаганнях серед чоловіків у вазі до 58 кг Владислав здолав шведського тхеквондиста, але у півфіналі поступився іншому представнику Швеції Ібрагіму Марвану, який за результатами турніру став його переможцем.

Загалом на «Riga Open» українські спортсмени здобули дві золоті, одну срібну та три бронзові нагороди.

Бажаємо нашому спортсмену великого натхнення, вагомих успіхів у спорті та навчанні, міцного здоров'я і гідного добробуту!

КОЗАЦЬКИЙ ДВОБІЙ

Чотири дні поспіль (13 – 16 жовтня) у Рівному проходив Кубок України та Всеукраїнський турнір з козацького двобою, присвячений пам'яті полеглих героїв російсько-української війни.

У цих змаганнях взяли участь спортсмени з 19 регіонів України.

До складу команди Харківщини входив і здобувач вищої освіти першого курсу механічного факультету нашого університету, кандидат у майстри спорту України Максим Данець, який провів поєдинки у розділах «Забава» та «Борня», хоробро виборовши перше місце у кожному розділі.

Щиро вітаємо Максима з блискучою перемогою і бажаємо великих успіхів у навчанні та гідного підкорення спортивних височин!

ПЛЯЖНА БОРОТЬБА

Всередині жовтня в м. Сарігерме (Туреччина) відбувся п'ятий і останній у цьому році етап світової серії з пляжної боротьби (Beach wrestling World Series Final Serigerme 2023), де взяли участь спортсмени з 15 країн світу.

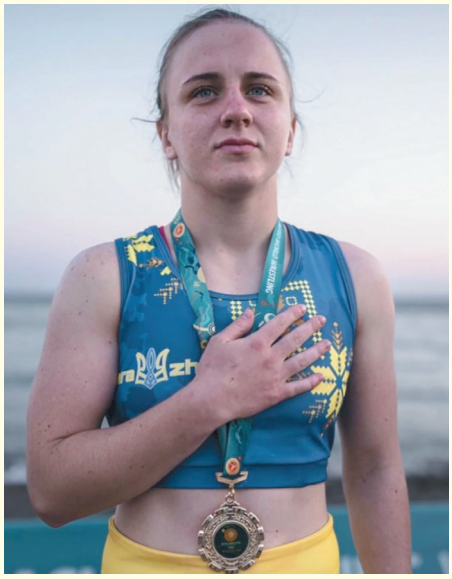

У складі національної команди виступала і здобувачка вищої освіти факультету транспортних систем (гр. Т-16т1-22) Дар'я Медвецька, яка у фіналі зустрілася з господаркою турніру.

Пишаємося тим, що наша неперевершена спортсменка на цих змаганнях посіла перше місце і стала чемпіонкою світової серії у ваговій категорії до 60 кг в загальному заліку після п'яти етапів напруженої боротьби.

До речі, на третьому та п'ятому етапах світової серії з цього виду спорту Дар'я завоювала золоту нагороду, а на другому і четвертому була бронзовою медалісткою.

Щиросердно вітаємо нашу відважну борчиню Дар'ю Медвецьку та її спортивного куратора, ст. викл. каф. ФВіС Раміса Алієва з вражаючою перемогою у змаганнях п'ятого етапу світової серії з пляжної боротьби і бажаємо їй таких же зореносних успіхів у підкоренні спортивного олімпу!

СК «Автодорожник»

Газета «Автодорожник» видається з 1931 року. Засновник – колектив Харківського навчально-науково-виробничого комплексу з автомобільно-дорожньої освіти.
Газета зареєстрована у Державному комітеті України у справах видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження 1 грудня 1993 року.
Свідоцтво про реєстрацію: серія ХК №80.
Адреса редакції: 61002, м. Харків-МСП, вул. Ярослава Мудрого, 25, кім. 204.
Тел. 707-36-74.
E-mail: gazeta@khadi.kharkov.ua
Газета віддрукована у видавництві ХНАДУ.
Тираж – Сайт
Зам. № 55/23-В від 08.10.2023 р.
Головний редактор **О.Д. Васильківська**
Коректура **Л.А. Пустовойтової**
Комп'ютерна верстка **О.Г. Безродного**
Фото **О.М. Александрова**

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори публікацій. Думки авторів публікацій у нашому виданні не завжди збігаються з точкою зору редакції. Матеріали і фотознімки, передані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Редакція не має змоги листуватися з кореспондентами.